

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.453 van 18 maart 2004
in de zaak A. 98.752/X-9969.**

In zake : de n.v. MORE GROUP BELGIUM, thans de n.v. CLEAR CHANNEL BELGIUM,
die woonplaats kiest bij
Advocaat E. VANDEN BRANDE,
kantoor houdende te 1040 BRUSSEL,
Sint-Michielslaan 55 bus 10

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat V. TOLLENAERE,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

DE RAAD VAN STATE, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. MORE GROUP BELGIUM, thans de n.v. CLEAR CHANNEL BELGIUM op 26 december 2000 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 26 oktober 2000 van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur waarbij haar een voorstel tot vergelijk wordt geweigerd overeenkomstig artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening, voor de plaatsing van een verlicht reclamebord van het type 17,5 m² te Tongeren, Luikersteenweg 57, op een perceel kadastraal bekend Sectie D, nr. 348x5;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur A. EYLENBOSCH;

Gelet op de beschikking van 30 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien het verzoek tot voortzetting van de verzoekende partij en de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 13 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat V. TOLLENAERE, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij op 30 juni 1999 de regularisatievergunning aanvraagt voor het plaatsen van een verlicht reclamepaneel; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Tongeren op 10 augustus 1999 de regularisatievergunning weigert; dat de verzoekende partij op 6 september 1999 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg op 21 december 1999 beslist het beroep niet in te willigen; dat de verzoekende partij op 7 januari 2000 beroep instelt tegen deze weigeringsbeslissing bij de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 30 januari 2001 beslist het beroep niet in te willigen; dat deze beslissing het voorwerp is van het beroep in de zaak A. 102.726; dat inmiddels de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur op 26 oktober 2000 aan de verzoekende partij het vergelijk in de zin van artikel 158 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - had geweigerd en derhalve het in artikel 158, § 2, tweede lid, D.R.O. bedoelde certificaat niet werd opgesteld; dat dit de thans bestreden beslissing is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord bij wege van exceptie de onbevoegdheid van de Raad van State aanvoert om kennis te nemen van een annulatieberoep tegen een weigering van vergelijk;

Overwegende dat de verzoekende partij, replicerend op de opgeworpen exceptie van onbevoegdheid, in haar memorie van wederantwoord betoogt wat volgt:

"Artikel 14 van de Raad van State-Wet bepaalt dat de afdeling Administratie kennis neemt van beroepen tot nietigverklaring, ingesteld tegen akten en reglementen van de administratieve overheden.

De weigering van vergelijk genomen in toepassing van artikel 158 van het decreet dd. 18.5.1999 is een eenzijdige uitvoerbare administratieve beslissing. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur heeft de bevoegdheid om op eenzijdige wijze voor derden bindende beslissingen te nemen.

Zijn 'weigering van vergelijk' is dan ook geen overeenkomst, en in die mate helemaal niet dezelfde rechtsfiguur als het 'vergelijk' in de zin van het vroegere artikel 65§3 van de vroegere wet van 29 maart 1962.

(...)"

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie niets wezenlijks toevoegt aan hetgeen zij reeds heeft uiteengezet;

Overwegende dat uit artikel 158, § 1, laatste lid, D.R.O. (thans : artikel 158, laatste lid, D.R.O.) volgt dat, bij gebreke aan definitief geworden vergelijk - thans transactie geheten -, de overtreder in beginsel blootgesteld blijft aan strafrechtelijke vervolging voor de wederrechtelijk uitgevoerde werken of verrichte of voortgezette handelingen of wijzigingen en de overheid bevoegd blijft hieromtrent één van de in artikel 149, § 1, D.R.O. bepaalde herstelmaatregelen te vorderen voor de bevoegde rechter van de rechterlijke orde; dat hieruit volgt dat de weigering tot het verlenen van "het vergelijk", op welk tijdstip dit ook plaatsvindt, hoe dan ook betrekking heeft op de uitoefening van de strafvordering en op de vervolging van het herstel van het bouw misdrijf en dus behoort tot de gerechtelijke procedure, zodat alleen de rechter van de rechterlijke orde bevoegd is om kennis te nemen van betwistingen daaromtrent; dat de rechtsmacht van die rechter die van de Raad van State uitsluit; dat de omstandigheid dat deze weigering van vergelijk een eenzijdige administratieve rechtshandeling zou zijn, uitgaande van een administratieve overheid, op zich niet volstaat om tot de bevoegdheid van de Raad van State te kunnen besluiten; dat het de Raad van State niet toekomt van het beroep tot nietigverklaring van de weigering van vergelijk kennis te nemen; dat de exceptie van de verwerende partij wordt aangenomen; dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.